

casu, tum etiam ex Concil. Trid. ubi expresse probatur
 sess. 23. de reform. cap. 1. ante fin. ubi loquendo de clericis
 nolentibus residere, in hac inquit: Quod si per edictum
 citati etiam non personaliter, contumaces fuerint, libe-
 rum esse vult ordinariis, per censuras Ecclesiasticas, &
 sequestrationem, & subtractionem fructuum, aliaque
 juris remedia, etiam usque ad privationem compelle-
 re, nec executionem hanc, quolibet privilegium, &c.
 63 Facit insuper pra. o. ulis semper habendum Tridentini
 decretum de reformatione sess. 25. cap. 3. dum ita dispo-
 nit, post princ. ibi, in causis vero judicialibus, man-
 datur omnibus iudicibus Ecclesiasticis, cuiuscumque
 dignitatis existant, quodcumque executio realis,
 vel personalis in qualibet parte iudicii propria autho-
 ritate ab ipsis fieri poterit, abstineant se, tam in pro-
 cedendo, quam diffiniendo, a censuris Ecclesiasticis,
 seu interdictis, sed liceat eis, (si expedire videbitur
 in causis civilibus ad forum Ecclesiasticum quomodo-
 libet pertinentibus, contra quoscumque, etiam laicos
 per multas pecuniarias, quae locis pijs ibi existentibus,
 eo ipso quod exacte fuerint, assignentur, seu per
 captionem pignorum, personarumque distractionem,
 per suos proprios, aut alienos executores faciendam,
 64 &c.) sequitur & facit. Quod si executio realis, vel
 personalis adversus reos hac ratione fieri non poterit,
 sitque erga iudicem contumacia, tunc eos etiam anathematis
 mucrone arbitrio suo praeter alias poenas se-
 rive poterit. In causis quoque criminalibus, ubi execu-
 tio realis, vel personalis (ut supra,) fieri poterit, erit
 a censuris abstinendum; sed si dicta executioni facile
 locus esse non possit, licebit iudici hoc spiritali gla-
 dio in delinquentes uti, &c. At in nostro casu quan-
 do condemnatur etiam quis ad factum praescriptum, cum
 aliter fieri non possit executio, nec parti satisfieri, nisi
 per obedientiam, & implementum executorialium,
 compellendus est per capturam, seu executionem per-
 sonalem, & demum per censuras, contumacia crescen-
 65 ste, ex dicto Corcelio, & ex supradictis; quemadmo-
 dum etiam & pro quolibet executione censura fieri po-
 test, & expediri, servato huius decreti Tridentini ordi-
 ne, apparebit ex Doctoribus mox citandis, & ex de-
 claratione Cardinalium super eodem decreto, & ex
 Marta d. c. 15. num. 15. & seqq.
 66 Hinc etiam est, quod condemnatus ad recipiendam
 aliquam in uxorem vigore alicujus obligationis, vel
 etiam privatae, & comprobatae schedulae, quam fecit
 mulieri, promittens illam in uxorem habituram; co-
 gendus, & compellendus est per Ecclesiasticas cen-
 suras, promissionem adimplere, pro executione senten-
 tiarum; ita per c. 1. & 2. de adult. ex literis, c. sienc, &
 cap. requisitis de sponsal. c. de illis, c. ex literis, & Felin. in
 cap. 1. no. 12. de pace, & alios tenetur eleganter Rota in
 terminis, in una deois noviss. ex recollectis per Farin. 25.
 per tot. f. 10. videnda omnino, quia harum sententiarum
 executionem ita esse faciendam, late comprobatur, ita ta-
 men ut debeat praecedere monitio, postmodum autem
 compulsio per censuras Ecclesiasticas, ut veriorum opi-
 nionem (aliis ab eo relatis rejectis) resolvit cum Tho.
 Sanch. de matr. lib. 1. disp. 29 per tot. ubi eleganter de hoc
 articulo, & alios plurimos Joan. Guier. de matr. 1. part.
 2. 15. a princ. prosequitur etiam late Franc. Card. Mant.
 in tract. de contract. tom. 1. lib. 3. tit. 18. ubi refert etiam
 causas, propter quas huiusmodi compulsio, & executio
 cessare debeat, inter quas quando ex executione & ma-
 trimonio timetur aliquod periculum, vel scandalum,
 & quando id contingat, vide late per eos D. D.
 67 Hinc non inutiliter quaei potest, a declaratoria sen-
 tentia incursum censuram, lata pro cuiuscumque rei
 iudicatae executione, appellationi interjectae non defe-
 rens executor an vim facere declarabitur. Et vim fieri
 hanc licitam reputans appellationem, firmat Cimil.
 lautius in tract. de pen. Episcop. a n. 27. fol. 534. tom. 5.

in. novor. & facit pro eo quod late supra dixi l. 2. c. 52
 33. quod licet ab excommunicatione non liceat appella-
 re; tamen a declaratoria, aliquem in eam incidisse, per-
 mitti ut quoad utrumque effectum.
 68 Sed contrariam sententiam, & opinionem, veram, &
 indubitata reputo, quia talis declaratoria sententia est
 pars executionis rei iudicatae, & quemadmodum non
 potest appellari a tota executione, minus a parte. Et quia
 eum a principali executionis iudicio non suspendat ap-
 pellationi, pariter nec ab incidentibus interjecta, ut supra
 lib. 2. dixi c. 6. a n. 1. & seqq. Unde cum is, qui non ap-
 69 pellarit infra decem dies a sententia sui natura appellabi-
 li, non poterit deinde appellare a citatione, quia iudex
 eum monet, ad videndum se declarari, & denuntiari,
 quia illa citatio est actus executionis, Lancelot. de as-
 tent. 2. p. c. 12. lim. 5. n. 118. & 119. & faciunt quae nos
 hoc lib. 4. c. 1. a princ. diximus, & latissime supra 2. p.
 cap. 3. a n. 12. cum seqq. a princ.
 70 Et hanc nostram sententiam, & opinionem contra
 Camillum Plautium ubi proxime, tenet Nicol. Garc. de
 benef. 1. p. c. 5. n. 58. loquendo in subexecutore literarum
 pensionis, dicit, quod cum causa sit executiva, declara-
 tio non est appellabilis, licet nullam rationem nec au-
 thoritatem pro se adducat. Sed idem tenent loquentes
 in executione rei iudicatae, de assent. Lancelot. 3. p. 12.
 lim. 2. n. 17. Scaccia de appell. q. 17. lim. 2. n. 43.
 & seqq. Cesar. Contard. in l. uni. lim. 19. in fin. & n. 20.
 71 C. si de momenta. poss. & loquendo in declaratoria in-
 cursus censurarum pro executione obligationis in for-
 ma Camerae, ut non suspendat appellatio, sed vestiatur
 executionis natura, probat Galliel. ad for. cam. obl. in 2. p.
 3. princ. in b. reliqua de processione 43. junctis iis quae scri-
 72 bi n. 38. & seqq. fol. 363. quem referens sequitur Lancel.
 ubi proxime n. 26. & loquendo in executione literarum
 Apostolicarum, dicit optime Marquet. de commiss. 1. p.
 cap. 13. n. 1. ut huiusmodi appellationis, cum non sus-
 pendat, non datur commissio nisi eum clausula (pa-
 73 rito brevi) allegat Cassiodor. decif. 10. de rescript. Sta-
 phi. de literis iust. cap. praedicta. num. 23. Puteus decif. 51.
 p. 1. Cardinal. Tusch. pract. concl. tom. 1. litera A. con-
 clus. 4010. n. 9. & vide quae nos supra l. b. 4. cap. 3. versio
 Sis & illius sententia a num. 84. & latius lib. 2. cap. 3. per
 totum & ante fin. Et haec nota, quia utilissima valde
 sunt, & quilibet etiam doctus contrarium responde-
 ret motus regula generali.
 74 Deinde probatur, quia licet possit appellari a captu-
 ra & carceratione, eo modo quo diximus supra suo lo-
 co; tamen a decreto capturae pro executione rei iudica-
 tae, aut instrumenti capturentiati, habentis executionem
 realem, & personalem paratam, non datur appellatio,
 ita Scaccia de appell. p. 17. lim. 47. memb. 1. n. 160.
 75 Et quod appellatio a carceratione injusta permittatur,
 nisi quando carceratio sit pro causa inappellabili
 probat Ruin. in l. appell. c. 3. n. 178. Scaccia de appell. q.
 12. num. 48.
 76 Ex quo sequitur etiam, quod cum haec declaratoria
 sententia pro executione rei iudicatae, sive obligatio-
 nis cameralis, seu literarum Apostolicarum lata, regu-
 lariter vestiatur, & assumat naturam iudicis-executivi,
 cui incidit ut appellatio careat suspensivo, quemadmo-
 dum ab ipsa executione dicendum venit ut quemadmo-
 dum ab hac appellationi deferretur, quando in ea modus
 exceditur, pariter est permittenda ab huiusmodi decla-
 ratoria pro executione lata, quando in ea exceditur mo-
 dus, & limites excommunicationis praecedentis, quia
 tunc ab excessu hoc ut licite, nisi deferat executor,
 vim faciet, & terminis dicit Scaccia de appell. q. 17.
 lim. 22. sub n. 7. vers. intellige hanc extensionem, & exem-
 77 plicat num. 12. post Imol. & Franc. quos referens se-
 quitur Lancelot. Robert. de assent. 2. p. c. 12. lim. 2. a
 num. 14. 15. & 16.
 Et ad praedicta unum est notabile, quod executor

merus, hoc est, ad nudum factum, & purum ministe-
 rium datus, cum non habeat jurisdictionem, nec cau-
 sa cognitionem aliquam, nisi exequi factum potest, de-
 putari etiam non constitutus in Ecclesiastica dignitate,
 nec in illis observatur constitutio text. in c. statutum,
 de rescriptis lib. 6. Zabarella cons. 103. circa fin. nu. 10.
 77 vers. ad ultimum, & n. 3. & per totum, & Federicus de Sen-
 nis cons. 115. casus talis est, n. 2. vers. sed an executor. Car-
 din. Tusc. pract. concl. tom. 3. lit. E. cons. 497. n. 1. 2. & 3.
 & alibi passim per Doctores; ideo isti executores dati
 ad compellendum ad aliquod factum sunt meri execu-
 78 tores, non mixti, quia nihil aliud tenentur expedire
 nisi compellere ad ipsum factum, & ideo non requi-
 ritur, ut sint in dignitate constituti. Pro quo notat
 unam elegantem decisionem apud Puteum 192. in or-
 dine lib. 3. fol. 365. in hac Iudices in compulsorialibus
 literis dati, non debent esse in dignitate Ecclesiastica
 constituti, nec in ipsis servandum est c. statum de re-
 scrip. in 6. quia non sunt dati iudices, sed executores
 ad compellendum, & tales non includuntur sub dispo-
 sitione d. c. statum; ita colliges ex his quae dicit Sta-
 79 phileus in tract. de literis gratiae & iustitiae, fol. 41. hinc
 videmus, quod in literis compulsorialibus, talis com-
 mittitur clericis, & tabellionibus; ita dixi in Rota die
 19. Decembris 1548. & placui Dominis. Haec tenus
 de dicta decisione.
 Quarta & ultima species executorialium execu-
 80 toris est, quando ei committitur executio executoria-
 lium pro iuribus incorporalibus, puta iure eligendi,
 praesentandi, & similibus, & tunc executor in pro-
 cedendo nullatenus se habere debet, quam ut is secun-
 dum quem pronuntiatum est, suapte queat authorita-
 te, iure suo uti; prout est pronuntiatum, cum reali exe-
 cutione opus non sit docent Innoc. in c. cum nostris, ac
 concess. praebenda, & Bald. in l. iuberet coheres, ff. de iurisd.
 omnium iudic. Parlad. lib. 2. rerum quoti. c. fin. 5. §. 2. n. 7.
 81 quibus convenit quod dicunt Thom. Grama. dicit. 59.
 n. 43. & 45. Arifmi. Tepatus tom. 2. tit. de acquir. fol. 288.
 colum. 3. in princ. quod ex sola sententia iudicis in re-
 bus & iuribus incorporalibus, transfertur civilis &
 naturalis possessio, & sic alia actuali executione opus
 non est; quod ego intelligo, quando condemnatus ob-
 82 tinenti executoriales patitur iure suo uti, ac secus si
 non patitur, & aliter non possit suo iure uti victor,
 quia tunc praecise tenetur patientiam praestare, & ad
 id compelli potest, probat gl. juncto text. in l. herum
 ff. si servitus vindicetur, tenet Bart. in l. stipulationes non
 dividuntur, col. 14. n. 37. ff. de verb. oblig. Salic. in l. uni. C.
 de sent. qua pro eo quod int. col. 11. n. 38. Ant. Gomez to.
 2. variar. resol. c. 10. sub n. 22. ante fin. vers. secundo infero,
 ubi dicit, quod sententia lata in concessoria, qua de-
 83 claratur jus actoris, & condemnatur reus ad patientiam
 servitutis, quod praecise tenetur & compellitur,
 illam patientiam praestare; pro quibus facit elegans
 Rotae decif. quam citavi infra hac 4. p. c. 14. sub n. 243.
 & 244. Et quia ideo operatur patientia in iuribus in-
 corporalibus, ut iurisdicctio, immunitas, servitus, &
 id genus, quod transitio in corporalibus; ac ideo quem-
 84 admodum in istis actualis traditio pro executione sen-
 tentiae requiritur, ita in illis ad sententiae executio-
 nem victus compellendus est pro patientia; exactissime
 comprobatur & examinat nostras Joan. Garc. de nobil.
 lit. gl. 8. §. 1. a princ. usque ad 6. ubi late quod sola sen-
 tentia in incorporalibus non transferat dominium, sed
 requiritur executio & compulsio pro patientia; & sic
 falso loquuntur Gram. & Arifmi. pro quo facit & de-
 terminavit Rota Roman. in una Calagurritana pensio-
 nis 2. Martii anno 1598. coram Corduba, & in alia Ner-
 85 ritov. pensionis 5. Novemb. anno 1601. coram Litta,
 & in alia Brixienfi 23. Maii 1594. coram Cardin. Mili.
 prout testatur referens Gratia. in discip. foren. 1. tom. 1.
 113. r. 76. & 76. quibus firmat, fuisse dictum in appe-

hensione quasi possessionis iuris incorporalis requiri
 executionem, esseque necessarium actu apprehensivum,
 ut per Alex. in l. cum heredis, in princ. n. 9. in gl. super
 verbo non pertinent, ff. acquir. p. ff. in l. in suis, n. 8. ff. de
 85 liber. & posthu. Capataci. dec. 135. 152. & 240. l. 2. quam
 si non praestiterit monitus, & compellatur carceris
 coercitione ex supradictis, quia pendet executio ex suo
 animo, & persona; & faciunt quae post alios Parlad.
 86 lib. 1. rerum quoti. c. 10. a num. 7. cum seqq. & sic haec
 executorum species una potest esse cum praecedente, &
 eisdem farinae. Quod intellige, quando actus execu-
 torius non potest consequi propter repugnantiam
 condemnati, si autem consequatur, solus actus apprehen-
 sivus sufficit pro executione sententiae, etiam re-
 nuente condemnato.
 Circa haec autem unum mirabile adnotabo verbum
 87 Ludovici Romani in cons. 17. num. 17. quod quando quis
 condemnatus est ad restituendum, cedendum, aut re-
 nuntiandum aliquod officium, seu beneficium & is mo-
 nitus, & compulsus, nolit cedere, ac renuntiationem
 88 facere actualiter, habetur pro cedente iuris interpreta-
 tione, & ministerio, per text. in c. bona, de postulatio.
 prelator. ubi quod si monitus Papa, & iure per Eccle-
 siam compulsus sit, ut cedat, de facto cedere nolit, ha-
 betur pro cedente; quo declarato ad electionem alte-
 rius procedi potest, quod luce clarius probandum dicit
 ipse Roma. ibi, ea nempe ratione, quoniam qui te-
 netur ex debito, ad abdicandum a se jus aliquod, quod
 est penes eum si monitus abdicare non vult, habetur
 89 pro abdicante, & perinde proceditur, ac si abdicasset,
 dicit notabilem determinationem, & expressam text. in
 l. sancimus, §. cum autem C. ad Trebellian. ubi qui i heredi-
 tatem tenetur restituere, & monitus recusaverit ha-
 beri legis interpretatione pro cedente, & restitute,
 ac perinde procedit, ac si restituta foret, insuper ex ca-
 90 su, quem vocat notabilem secundum lectionem gl. &
 communem, in l. in omnibus la primas, ff. de prioris sti-
 pula. in l. damnata la 1. §. si ff. de damno infecto & in l. 1.
 in si. & lib. 2. ff. de insti. & in l. 1. C. de actionib. & oblig.
 quibus cavetur expresse, procuratorem, qui nomine do-
 mini, & ex re illius actionem & eas acquisivit, a se ab-
 dicare, & cedere, monitus recusantem iuris interpreta-
 tione reputari cedentem, & perinde haberi, ac si cessis-
 set. Romanum sequitur ibi Additionator, & adducit
 concordantes, quod dictam prius fuit Decii in c. porre-
 91 ra col. 3. vers. & confirmatur de confirmatione iudic. vel inu-
 tili; huius etiam farinae est, quod dicitur Amador. Rod-
 dri. de execut. c. 5. n. 69. ad fi. & Auctor Curiae Philippicae
 p. 2. c. 16. n. 3. quod si in officijs publicis vendibilibus
 suapte natura, executio fiat, compellendum esse debi-
 torem, ut officii titulum exhibeat, & renuntiet in em-
 ptorem, quibus adde celerem & mirabilem determina-
 tionem Ludovici Romani relatum.
 Et ita supremae Normannorum Curiae placuisse, scri-
 bit Rupelan. l. instituit foren. c. 59. quem sequitur Fel-
 92 cian. de Solis, tract. de censibus, l. 2. c. 3. n. 30. & 31. qui
 quidem optime docent, quod quando in huiusmodi of-
 ficij publicis sit executio, & necessarium requiritur ad-
 us Regis, tunc creditor postulare debet, ut debitor of-
 ficio renunciare compellatur, idque mox distrahatur,
 ac inde sibi satisfiat, & iudex debitorum compellet,
 ut renuntiet, nec debitor resistere poterit, quin cogatur,
 etiam mandatum scripto dare (per carceris coercitio-
 nem puta, ut diximus) quod apud Principem munus
 hoc per procuratorem deponat, in gratiam novissimi
 licitatoris quod nota, ad officia, & munera renuntiabi-
 lia, prout quotidie fit.
 Et hoc exceptionis genere ad compellendum, con-
 93 demnatum, ad praestandum consensum venditioni, seu
 rei alienationi, utitur ut meliori, faciliiori, & magis
 proprio Consilium Neapolitanum, ut testatur Vincen-
 tius de Franch. decif. 310. per totam 2. part. allegat
 ad

ad id text. in l. si cum dorem s. eo autem tempore, & Ca- ra in rep. c. Imperialem, fol. 30. colum. 2. l. i. c. N. vers. quoad tertium, de prohibita feudi alie, per Federicum: & sic predictum Consilium Neapolitanum protulit de- cretum, quod quedam illustri Principissa condemna- ra, ad praestandum consensum cuidam subfeudationi factae a v. lallo suo juxta pacti conventionem, infra tres menses praestet assensum predictum, habere- tur pro praestito, rejecta compulsione posita a jure, cap- tis scilicet pignorbibus, & venditis, juxta text. in l. 2. s. ex hoc rescripto, ff. de ventre inspiciendo, l. si quis a liberis, s. si vel parens, ff. de liberis agnosc. ubi per Cordub. ibi in princ. dicitur, hanc executionis formam perverusitam esse, & sic altera electa fuit per Consilium ut propria.

94 Et pro hujus doctrinae comprobatione adduco text. in c. contingit, de dolo & contum. ubi habetur, quod si actor do'o, vel potentia adversarii non potest a iudice mitti in veram, & actualem possessionem rei post an- num; habeatur pro vero possessore, & efficiturque verus possessor ministerio juris, quem text. singul. & melio- rem de jure dicit Ant. Go. in l. 4. s. Tauri sub n. 111. vers. 3. pro ista parte, & ab eo citati, expendo etiam text. in l. quamvis, ff. de bonis aucto. jud. poss. juncto s. superior, ubi habetur, quod si propter aliquod impedimentum, quis non possit mitti per iudicem in possessionem actualiter habeatur pro possessore dispositione, & ministerio il- lius legis, quam dicunt notabilem, unicam, & singula- rem citati ab Ant. Gom. ibi vers. quinto pro ista parte.

95 Cujus etiam farinae est, quod si quis fuerit condem- natus ad tradendum instrumentum alicuius debiti, pu- ta, alicui tanquam ab ejus obligatione liberato, si non reperitur instrumentum, cogitur condemnatus ei face- re aliud instrumentum liberationis, Angel. Aretin. in conf. 136. in themate a n. 13. qui n. 17. vers. secundo. quan- do dicit, quod condemnatus in eo, quod de jure est im- possibile, sed honestum, compellitur de facto eo modo, quo potest, quem referens in utroque casu sequitur Card. Tusc. praes. concl. tom. 7. l. i. c. 1. s. concl. 126. n. 128.

96 qui quidem ibi n. 125. dicit, quod licet sententia sit stricti juris, tamen sententia condemnans Titium ad conservandum indemnem Gaium ab obligatione facta per ipsum Gaium, si hujusmodi Gaii obligatio est jam extincta, quia fuit compulsus solvere, debet cen ervari, & relaxari indemnem, eo modo quo potest, ut scilicet solum eidem restituatur, licet sententia dicat relevari ab obligatione, comprehendit etiam relevari a solutio- ne, facta vigore obligationis, allegat ad hoc Angel. Aret. hoc plene tractantem in d. conf. 136. n. 4. cum seq. qui contrariis satisfacit.

100 Et denique pro intelligentia eorum quae dicta sunt haecenus, advertit; quod illi quatuor procedendi diver- si modi, praemissi pro executione executorialium pari- ter sint eligendi, & eodem modo repetendi in exequen- te instrumentum guarentigiatum, seu in forma Came- rae Apostolicae, ut etiam notant praecitati DD. & clare deprehenditur ita ut & executione instrumenti con- tinentis quantitatem pecuniae, serv. tur forma posita pro executione executorialium super quantitate pecu- niaria. Instrumento vero continente speciem certam, puta domum, &c. servetur ordo traditus in executione executorialium, quibus certa res, & species continen- tor, & de singulis nempe, quando instrumentum continet promissionem facti, aut juris incorporalis ut pa- riter idem modus repetatur, quoniam instrumentum Camerale habet vim sententiae transactae in rem jud. & obligatus ex eo habetur pro condemnato jam, & sic quoad executionis procedendi modum aequiparantur executoriales, & instrumenta guarentigata, Benedic- de Bar. in tract. de guar. p. 2. q. 13. fol. 546. Ant. de Canar. in tract. de execut. instructus q. 4. l. sub n. 79. fol. 44. Scac. de appell. q. 19. lim. 10. n. 8. ad si. Joan. Garcia de nobilit. gl. 6. s. 2. n. 25. & ideo de executione sententiae ad execu-

tionem instrumenti guaren. licitum est arguere secun- dum Bart. in l. cum unus in si. ff. de bonis aucto. jud. possid. Bald. l. si in col. 2. ff. eodem. tit. Rom. conf. 76. n. 4. Angel. in l. 1. c. quando provo. non est neesse. Quinti. Man. in tract. inhibiti. q. 49. n. 2. Paz. in pract. 4. tom. 1. c. 1. n. 3. & ita pariter variantur exequendi modi uniuscuiusque instru- menti qualitas exposcat; vide quae nos inferius cap. 8. num. 365.

CAPUT IV.

Ab executore, sive suae personae, aut commis- sionis, sive superioris mandantis defectu, jurisdictione, & potestate carente, & ad ulteriora procedente, appellationi non de- ferente: an & quando vis fiat, & an is hu- jusmodi incompetentia cognoscere queat.

SUMMARIUM.

- 1 Excessus ex defectu potestatis a caeteris excessibus specie- bus substantiam rapit, & de omnibus componitur.
- 2 Cum defectu potestatis executoris quarimus, necessariò inferimus ad excessum.
- 3 Executor aliquam partem potestatis usurpans excedit multo fortius qui totam arripit. Nullitas nulla major, quam quod sit extra potestatem, ibidem.
- 4 De executoris potestate quando disputatur, locum habet appellatio suspensiva.
- 5 Excedere dicitur executor eo ipso quod a suo jurisdictione procedit.
- 6 Exceptiones incompetentiae sui aut mandantis si subex- cutor rejiciens procedat executione, excedit, & datur appellatio suspensiva.
- 7 Executor beneficiarius etiam si assumat viam meriti non admittit exceptionem surreptionis aut nullitatis suae potestatis, potest appellari.
- 8 Exceptio relevans & legitima dicitur quae provenit a cau- sali, quae justam causam praestat appellandi.
- 9 Exceptio si non potest executioni opponi, non potest appel- lari ob rejectionem.
- 10 Ab executore vigore brevis Camerae habentis executio- nem paratam potest appellari, quando verificatur sub- reptio commissionis.
- 11 Plus insinit causa in re ipsa, quam in causato.
- 12 Omne jus potentius operatur in causa quam in causato.
- 13 Excessus nullus alius major quam defectus potestatis. mandata, quia immediatè & naturaliter est excessus.
- 14 & 15 Executor merus saltem de exceptione infringente suam potestatem, cognoscit ad effectum remittendi tantum.
- 16 Executor mixtus potest cognoscere de potestate sua an rescriptum sit falsum vel surreptitium, & se pronun- tiare iudicem vel non.
- 17 Executor merus potest de exceptione defectus suae potes- tatis cognoscere extrajudicialiter ad effectum superse- dendi in executione.
- 18 Executoris meri potestas ob falsitatem commissionis nul- la redditur.
- 19 Executor merus licet non admittat exceptiones contra sententiam, tamen defectus potestatis suae admittit.
- 20 Executor merus quantumvis praesens habeat facultate- rem, potest cognoscere de falsitate narratorum ad ef- fectum superse dendi.
- 21 Executor merus tenetur admittere exceptionem noviter ortam, quam si sciret mandans in executore superse- deret.

Exceptio

- 22 Exceptio falsa & surreptitia commissionis oritur post sententiam, & est incognita superiori.
- 23 Executor merus de exceptione relevante, puta surreptio- nis coram eo opposita cognoscit, ut remittat & superse- dat si verum inveniat.
- 24 Executor merus admittens exceptionem ad rescribendum & superse dendum, remanet nihilominus merus.
- 25 Exceptione impugnanate potestatem delegatis potest dele- gatus cognoscere.
- 26 Exceptiones infringentes jurisdictionem delegantis, admittit, & cognoscit delegatus.
- 27 Judex quilibet sive ordinarius, sive delegatus, cognos- cit an sua sit jurisdiclio.
- 28 Executor admittit exceptiones concludentes defectum tam suae quam mandantis potestatem.
- 29 Declara.
- 30 Executoris potestas pendet a potestate mandantis.
- 31 Excessus executoris ut delegatur, inquirimus potestatem mandantis.
- 32 Delegata causa que ad jurisdictionem mandantis non spectat, omnia sunt irrita & appellatione non egent.
- 33 Executoris potestas debet a potestate mandantis regula- ri.
- 34 Infecta primitiva, infecta censentur derivativa.
- 35 Arboris rami majores vires non habent quam a radice suscepèrunt.
- 36 Radice infecta rami exsiccantur, & palmites insciantur.
- 37 Radice infecta & extincta rami pullulare non pos- sunt.
- 38 Nemo plus juris in alium transfert, quam ipsi compe- tat.
- 39 Avocata jurisdictione a delegante intelligitur sublata ab ejus delegato compulsore in partibus.
- 40 Appellationi ab executore mixto aut mero rejiciente legitimi- mam exceptionem defectus suae potestatis aut man- dantis, non deferente, vim geri declaravit Sena- tus.
- 41 Suprema tribunalia hac utuntur praxi, sive in causis ecclesiasticis per viam violentiae, sive in profanis exce- dentibus.
- 42 Executor ante commissionis executorialium presentatio- nem & intimationem sibi factam, caret potestate & jurisdictione, nec tanti potest.
- 43 Jurisdictionem ac potestatem nullus delegatus recipit ante literarum presentatorem & intimationem.
- 44 Commissio esse presentatam non sufficit, sed requiritur ut sequatur appellatio.
- 45 Executor etiam si sciat facultatem sibi competere, tamen ante presentatorem non recipit potestatem.
- 46 Per executorem gesta post terminum limitatum in commu- natione, sunt nulla ipso jure, atque vim facit procedens.
- 47 Executor ad executionem post terminum exigens, vinculis ligatus ad superiorem remittitur.
- 48 Executor ignorans prorogationem de tempore ad tempus, si procedat post terminum, irritè & nulliter facit.
- 49 Commissio collata in tempus quo committens caritu- rus est jurisdictione, est nulla, remissivè.
- 50 Judex sicut appellatione pendente & ejus termino non potest exequi, ita nec executionem committere, cujus de- fectus est particeps executor.
- 51 Non potest quis per alium facere, quod non potest facere per se ipsum.
- 52 Executor non dicitur executionem facere, sed man- dant.
- 53 Executor est velut causa instrumentalis qua nihil dif- ponit.
- 54 Actus non attribuitur exequenti, sed mandanti.
- 55 Judex vim facit non deferens appellatione a commissione executionis sententia suspensa per legitimam appellatio- nem.
- 56 Executor procedens ad executionem sententia suspensa Salgado de protect. Reg.

per appellationem, potest de facto impediri & res- sti.

57 Et ab ejus processu appellationi nisi deferat, vim fieri de- clarabitur.

58 Mandatum Papa injussum potest executor non exequi, sed rescribere; secundam jussionem expectare. Etiam si mandatum contineat excommunicationem, ibi.

59 Condemnatus curet appellare coram executore a senten- tia quam exequi vult intra terminum ad appellandum, cum antea sibi non fuerit intimata, & cum protestatio- ne adevendi superiorem qui eam tulit.

60 Executor gratia licet acquirat jurisdictionem a tempore date, eam tamen non exercet ante presentatorem lite- rarum.

61 Presentatio literarum originalium an sit necessaria, vel an transumptum sufficiat, remissivè.

62 Executor gratia etiam si sciat sibi facultatem competere non potest procedere ante literarum presentatio- nem.

63 Sententia executio facienda est ab eo iudice sub cuius di- stricto res sita est, ad requisitionem tamen iudicis feren- tis sententiam.

64 Et idem in contractu paratam executionem habente.

65 Judex requisitus an excedat non exequendo juxta statu- tum iudicis requirentis, remissivè.

66 Judex requisitus re integra mortuo vel aliter finito offi- cio requirentis, an possit nihilominus executionem fa- cere.

67 Nuntius ut mittat aliquem in possessionem, iudice man- dante mortuo potest mandatum exequi.

68 Executio mandata etiam morte mandantis re integra non expirat mandatum.

69 Judex successor tenetur adimplere & exequi mandatum directum suo predecessori.

70 Mandatum ex causa necessaria prout est executio com- missa non expirat morte mandantis.

71 Mandatum quibus casibus non expiret morte mandantis re integra, remissivè.

72 Executor ad exequendum morte mandantis procedens non excedit.

73 Judex requisitus an possit cognoscere de dominio aut pos- sessione rei super qua exceptio est facienda.

74 Judex requisitus ad exequendum dicitur nudus & merus executor.

75 Exceptionem domini aut possessionis potest tertius opposi- tor proponere coram iudice requisito executione sententia, qua ut plurimum longe distat superior.

76 Opinio Cevali. reprobat, putantis omnes meros exe- cutores posse admittere exceptionem super dominio aut possessione rei, super qua sit executio.

ISTHÆ præsens excessus species, à caeteris om- nibus excessus speciebus virtutem, & substantiam rapit, siquidem cum de omnibus participet nec non à cunctis aliis sola componatur ista, verum etenim ve- rum est, ut cum de executoris potestate, ac jurisdiclio- ne dubitari contingit, necessariò de excessu dubitatio inferatur; eo namque ipso quod executor sine jurisdic- tione, & potestate procedit, dicitur excedere, & ex ipsa transgressione potestatis mandata, eodemq; mo- mento oriri, atque excessum simul generari, constat; quoniam executor in eo quod excedit, definit esse exe- cutor, & iudex incipit jurisdictione, & potestate care- re, ac efficitur privata persona, ordinaria potestati sub- jecta, ut satis abundè diximus & comprobavimus su- præ hoc lib. 4. c. 3. per totum, & c. 4. post prin. usque ad fin. qua omnes ibi adductas consideraciones hic applica- non repetam. Apparet etiam ex ipsa excessus descriptio- ne, quam apposui ibi in d. c. 3. n. 36. & 37. ut novum sit quoddam gravamen extra limites potestatis mandatae per executorem illatum, & si arripiens partem jurisdic- tionis & potestatis excedit, juxta l. q. i. c. u. q. & l. contra nostr.